Coşul de papură

Coşul de papură

> “Prin credință, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui, pentru că au văzut că era frumos copilașul, și nu s-au temut de porunca împăratului” (Evrei 11:23).

Noi, copiii lui Dumnezeu, am fost eliberaţi de sub puterea întunericului şi strămutaţi în împărăția Fiului dragostei Lui. Cu toate acestea, ne aflăm în continuare în mijlocul lumii acesteia şi suntem influenţaţi zilnic de cei din jurul nostru. Cel mai mare influencer al nostru este de obicei mama sau ambii părinți. Când mergem la grădiniță şi apoi la şcoală suntem expuşi vrând-nevrând altor influenţe. Colegii noştri au altă educație, alte obiceiuri şi convingeri, iar acestea îşi lasă amprenta şi asupra noastră. În special în timpul adolescenței suntem foarte deschişi pentru tot ce este nou. Este normal să fie așa, pentru că la această vârstă suntem asemenea unui burete însetat, gata să asimilăm orice informație.

De obicei, efectele expunerii la diverse influenţe nu se văd imediat, ci apar mai târziu. De exemplu, părinții creştini doresc totdeauna binele copiilor lor și îi educă în acest sens. Cunosc o familie care are un singur copil, iar tatăl îmi spunea: “Eu am avut o copilărie grea, marcată de lipsuri materiale și doresc ca fiul meu s-o ducă mai bine“. Prin urmare, toată educația copilului s-a concentrat pe materialism, în spiritul lumii acesteia, iar influenţele unei asemenea educaţii se vor resimţi probabil o viaţă întreagă.

Iubiți tineri, care vă doriți o familie sau v-aţi întemeiat deja una, ce priorități v-aţi stabilit? Cu siguranţă că bagajul influenței de acasă vă va caracteriza în continuare spre bine sau spre rău. Probabil toți dorim să-L urmăm pe Hristos, numai că există păreri diverse despre cum trebuie să mergem pe calea noastră. În Ioan 21:7,8 ucenicii au plecat din același loc spre aceeași țintă, ca să ajungă la Domnul Isus. Petru a ales calea înotului,iar ceilalți au venit cu corabia, dar toți s-au regăsit la picioarele Domnului, de la care au primit pâine și pește, adică hrană pentru trup și suflet.

Cu ce îi hrănim pe copiii noștri sau cum le influențăm viața astfel încât ei să trăiască spre onoarea lui Dumnezeu și spre folosul celor din jurul lor? Mă gândesc la Moise a cărui copilărie este descrisă în Exod 2:1-10. El s-a născut în împrejurări dificile în Egipt, iar părinților lui nu le-a fost ușor să-l ferească de efectele Nilului, care era considerat izvorul bunăstării și bucuriei la egipteni. La porunca lui Faraon toți nou-născuții evreilor trebuiau aruncaţi în râul Nil. Părinții lui Moise au făcut la fel, dar l-au protejat punându-l într-un coşuleţ de papură – un chivot mic. Chivotul, o imagine a Domnului Isus, este cel mai sigur şi binecuvântat loc în care putem să-i adăpostim pe micuţii noştri.

Observaţi că părinții lui Moise au aşezat coşuleţul în stuful de la marginea Nilului, acolo unde curenţii râului erau abia perceptibili. Pe lângă faptul că influența lumii a fost minimalizată, totul se întâmpla sub supravegherea lui Miriam, sora cea mare a lui Moise. Ce învățăm din aceasta? Nu trebuie şi nici nu putem evita contactul cu gândirea lumii acesteia, dar este un mare har când expunerea la lume se face sub supravegherea lui Miriam. Ea nu era comandant sau dictator, ci supraveghetor. Proceda exact cum spune Petru în prima lui epistolă în capitolul 5:2-4: “păstoriţi turma lui Dumnezeucare este între voi, supraveghind, nu constrânşi, ci de bunăvoie; nu pentru câştig ruşinos, ci cu dragă inimă; nu ca domnind peste cei daţi vouă, ci fiind modele pentru turmă”. Deci ea urmărea ce se întâmpla cu fratele ei și a intervenit când a fost necesar: nu cu teamă, ci cu puterea credinței. Moise a fost găsit de fiica lui Faraon, care a făcut imediat uz de dreptul ei de proprietar. Miriam nu l-a putut împiedica pe Moise să devină fiul fiicei lui Faraon, dar l-a influențat să ajungă într-un mediu în care i-a fost asigurată o creștere sănătoasă.

Și copiii noștri se nasc în lumea aceasta, al cărei stăpânitor estediavolul (Faraon). Nu putem evita acest lucru, deoarece toți ne-am născut în păcat. Moise a ajuns iarăși la mama sa, iar ea l-a alăptat până a fost dat fiicei lui Faraon. Iar acum, atenție: acești ani petrecuţi la sânul mamei sale şi-au lăsat amprenta (influența) pentru tot restul vieții sale. Aici a avut parte de:

1. Protecţie și căldură - De aceea este necesar să nu-i încărcăm pe copiii noștri cu grijile și problemele noastre. Ele nu se discută înaintea copiilor pentru că acest lucru nu contribuie la rezolvarea lor, ci, din contră, dăunează formării caracterului lor.2. Hrană sănătoasă pentru creștere - Laptele de mamă este cel mai sănătos aliment pentru copil, deoarece este un produs autentic al acesteia. Când îi vorbim copilului despre Domnul Isus trebuie sa fie din al nostru, din proprietatea noastră. Când Domnul Isus a fost întrebat în Ioan 8:25: “Tu cine eşti?“, El le-a spus: “Întocmai ceea ce vă şi spun”.

Oare care a fost efectul influenței mamei lui Moise într-o condiție de sărăcie materială extremă faţă de fastul bogăției din palatul lui Faraon, la care Moise a fost expus timp de 40 de ani? Biblia spune în Evrei 11:24-27: “Prin credinţă, Moise, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiu al fiicei luiFaraon, alegând mai degrabă să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă plăcerea trecătoare a păcatului, socotind ocara lui Hristos mai mare bogăţie decât comorile Egiptului, pentru că privea spre răsplătire. Prin credinţă a părăsit Egiptul, netemându-se de mânia împăratului, pentru că a stăruit, ca văzându-L pe Cel nevăzut”.

Prin urmare, iubiți părinți tineri, primii ani din educația creștină a copilului sunt esențiali pentru restul vieții lui. Dacă la vârsta de trei ani îi trimitem în brațele lumii (creșă, etc.) vom plăti un preț amar pentru puțina bunăstare materială acumulată în favoarea lor, preț pe care oricum copiii nu-l apreciază. Ei apreciază cel mai mult prezența și iubirea mamei (părinților). Moise petrece încă 40 de ani în școala lui Dumnezeu unde învață meseria de păstor, care îi era atât de necesară în lucrarea pentru Dumnezeu și pentru poporul său. Soseşte apoi clipa cea mai importantă din viața lui (și a noastră): momentul în care Dumnezeu i se poate descoperi personal. Citim în Exod 3:13-14: “Şi Moise a zis lui Dumnezeu: “Iată, voi veni la fiii lui Israel şi le voi zice: «Dumnezeul părinţilor voştri m-a trimis la voi». Şi vor zice: «Care este Numele Lui?» Ce să le spun?“ Şi Dumnezeu a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CE SUNT“. Şi a zis: “Aşa vei spune fiilor lui Israel: «EU SUNT» m-a trimis la voi“.

Abia acum începe adevărata viaţă a lui Moise pentru Dumnezeu şi pentru popor. Iar toate acestea s-au întâmplat pe temeiul faptului că părinții săi i-au pregătit din timp un coşuleţ în care să fie ferit de valurile Nilului și că a savurat căldura și hrana sănătoasă în prezenţa părinților săi.

Ce prioritate avem pentru copiii noștri: bunăstarea materială sau bunăstarea spirituală? Domnul să ne dea mult har și înțelepciune pentru a fi influencer de folos în fa voarea Domnului și Mântuitorului nostru.

”Şi unii erau convinşi de cele spuse, dar alţii nu credeau” (Fapte 28:24).

clickbible.org